

25 jaar Greenkeeper, de start!

Ons vakblad Greenkeeper wordt nu alweer meer dan tien jaar uitgegeven door NWST NeWSTories. Daarvoor gebeurde dit door Nijhof & Van Iersel. Maar daarmee begon het niet! Het geboorterecht van Greenkeeper lag bij een clubje andere enthousiastelingen binnen de commissie Greenkeeping: Jan Brewer en Jeff Collinge. In deze Greenkeeper gaan we nog eens in op de ontstaansgeschiedenis van het blad en de omstandigheden die daartoe leidden.

Auteur: Broer de Boer

Commissie Greenkeeping

Aan het eind van de jaren tachtig ontstond binnen de toenmalige NGF het besef dat het nodig was om meer zaken te organiseren voor de greenkeeping en greenkeepers. Er waren al eerder initiatieven geweest om greenkeepers met elkaar in contact te brengen. Zo startte Eschauzier al in de jaren zeventig met het bij elkaar brengen van greenkeepers om gezamenlijk problemen en ontwikkelingen op golfbanen te bespreken. In ongeveer diezelfde tijd was de bekende Klaas Zwart – hij overleed eind 2013 – met een aantal andere hoofdgreenkeepers lid van een Europese greenkeepersvereniging. Jammer genoeg was al die initiatieven geen lang leven beschoren en mede daarom werd eind jaren tachtig een commissie Greenkeeping opgericht. De leden van het eerste uur waren: Maarten van Ede, Ruud Seijdel, Jeff Collinge, Jan Brewer en voorzitter Jaap Rijks. Inderdaad, de vader van... De doelstellingen van de commissie waren redelijk ambitieus. Er zou onder meer een vakblad moeten komen en verder zou er een vereniging opgericht worden waarin greenkeepers met elkaar in contact konden komen.

De cover van de eerste uitgave van Greenkeeper 'nieuwe stijl', die verscheen in 1992.

Jan Brewer: 'Onze inspiratiebron was een uitgebreid artikel dat geproduceerd was door het Greenkeeping Panel van de Royal & Ancient, getiteld *The Way Forward*. Dit was een discussie-nota over de vraag hoe je het management van een baan het best kunt organiseren. Hierin viel onder meer te lezen dat het grootste gevaar voor

een club schuilt in een bestuur dat uit single-handicappers bestaat. Die begrijpen niet dat je een baan moet bouwen en onderhouden voor bogey-spelers. Ook was er aandacht voor de rol van de voorzitter. Het is onverstandig elke voorzitter zijn eigen stempel op een baan te laten drukken.' Jan Brewer heeft de notitie uit zijn archief gehaald en

bezuert: 'De basisprincipes in deze notitie zijn nog steeds actueel. Ik heb hem vele malen gekopieerd en aan nieuwe voorzitters uitgereikt.'

Vier uitgaven

In de loop van 1990 en 1991 verschijnt een aantal uitgaven van Greenkeeper in nieuwsbriefstijl. Leden van de commissie Greenkeeping en diverse mensen uit de 'markt' schrijven hiervoor de artikelen. De grafische vormgeving wordt verzorgd door Media Bloemendaal, ook verantwoordelijk voor een andere NGF-uitgave: Golfjournaal. Jan Brewer (80) en Jeff Collinge (90) vormen samen de redactiecommissie die de nieuwsbrief samenstelt. Jan Brewer: 'Dat kostte ons heel veel tijd en inspanning, omdat we de markt moesten overtuigen van de noodzaak van een vakblad.' Ook deze exemplaren liggen op tafel. Sommige bedrijven die erin adverteerden, zijn inmiddels bijgeschreven.

in de annalen van de geschiedenis, zoals Van der Lienden, de toenmalige Jacobsen-importeur en Landré, die Ransomes importeerde. Maar ik tref ook bedrijven als Barenbrug, De Ridder, De Enk en Heicom, die nog steeds met advertenties van de partij zijn in Greenkeeper.

Een nieuwe wind

De volgende stap in de ontstaansgeschiedenis van Greenkeeper voert naar Nijmegen. Daar zoeken het toen nog jonge reclamebureau van

Hein van Iersel en zijn toenmalige vennoot Ferry Nijhof naar nieuwe activiteiten. De heren stuiten via Gertjan Lansink, werkzaam bij de toenmalige John Deere-importeur Louis Nagel, op een exemplaar van de nieuwsbrief. Het contact is snel gelegd. Al gauw hebben Nijhof en Van Iersel een overeenkomst op zak om voortaan voor eigen rekening en risico een vakblad voor de Nederlandse greenkeepers te maken. De eerste uitgave ziet het licht in 1992 volgens een nieuwe opzet; dat voorjaar verschijnt een heus magazine van maar liefst 24 pagina's. Deze doorstart blijkt later een succesvol blad te zijn, in staat om mee te groeien met de ontwikkelingen en de sterke professionalisering. Tot 2002 gebeurt dit samen met de NGA en NGF.

Onafhankelijk

Vanaf 2002 verschijnt Greenkeeper als onafhankelijk vakblad. Hein van Iersel over de toenmalige stap: 'Ik heb niets tegen verenigingsbladen. Maar ik ben wel stellig van mening dat een professionele branche gebaat is bij een vakblad dat onafhankelijk is van de heersende belangen in die markt en geen rekening hoeft af te leggen aan die clubs. De ontwikkeling van ons blad heeft bewezen dat wij beter zijn gaan presteren en een mooier en informatiever blad gingen maken toen we geen rekening meer hoefden te houden met inspraak van de NGF en de NGA. Sedert 2011 vormen de pagina's van de Nederlandse Greenkeeper Associatie als centerfold weer een onderdeel van Greenkeeper. Dat doet echter niets af aan de onafhankelijkheid van ons vakblad.' Hoe Van Iersel het feestje van het 25-jarig bestaan wil vieren met de lezers, laat hij nog in het midden. 'In de volgende Greenkeeper kom ik daarop terug. En ook op jouw vraag of de drukversie van Greenkeeper nog wel van deze tijd is, geef ik geen antwoord. Zeker is wel dat de markt onze digitale nieuwsbrief uitstekend leest en dat ook dit vakblad niet ontkomt aan een veel commerciële opstelling in de markt.'

25 jaar en nu verder

Jan Brewer (80) speelt nog regelmatig een ronde golf: 'Zolang het maar niet te stijl wordt.' Hij golft 's winters in Zuid-Afrika, en op het landgoed in de buurt van Heino, waar hij woont, onderhoudt hij een targetgreen. Een van de tees ligt aan de overkant van een immense vijver. Ofschoon Brewer Greenkeeper niet meer leest, heeft hij direct interesse voor het blad dat ik voor hem meenam. 'Een vakblad als dit moet er zijn in Nederland',

vindt hij. 'Die eerste jaren waren een geweldige tijd om zo'n blad van de grond te tillen, met allemaal nieuwe onderwerpen. Maar er komen nog genoeg onderwerpen die actueel worden.' Daarbij doelt de geneticus – Brewer zat ooit in de graszaadveredeling – op de resistentieverbetering van grassen tegen insecten en schimmels. Maar hij doelt ook op het inpassen van golfbanen in de natuurlijke omgeving. De vraag in hoeverre de golfbaan aan natuurwaarden wint, wordt volgens hem in de toekomst een issue. Wat betreft grassen voor golfbanen is hij zeer resoluut: 'Qua resistentieverbetering is men te zuinig om grassoorten dusdanig te veredelen dat ze zich onder onze omstandigheden op golfbanen goed tegen schimmels kunnen weren.' Jeff Collinge (90), het andere Greenkeeper-redactielid van het eerste uur, leest ons vakblad nog steeds. Sterker nog, hij reageert regelmatig op artikelen en houdt nog steeds zijn vakliteratuur bij. Hij is dan ook voor velen nog steeds een vraag- en informatiebaak. 'Stuur studenten in het greenkeepersvak bijvoorbeeld naar de Penn University', adviseert hij. 'En ik voorzie de komst van meer elektrisch aangedreven en op afstand bestuurbare machines. Er zullen nog betere sprinklers komen voor betere waterdistributie. We gaan minder voedingsstoffen efficiënter gebruiken, met stikstof beschikbaar uit de bovenste 20 cm van de bodem. En grassen zullen resistenter worden tegen allerhande ziektes.' Jeff Collinge vraagt ook om meer aandacht voor het gebruik van straatgras op putting greens: 'Professor David Huff heeft wereldwijd Poa annua-grassen geselecteerd met de bedoeling om een soort te kweken dat geschikt is voor gebruik op putting greens.' Dit artikel nemen we in een van de volgende edities op. Jeff, onze dank!

Jeff Collinge

Stuur of twitter dit artikel door!

Scan of ga naar:

www.greenkeeper.nl/artikel.asp?id=9-4613